

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 3 декември 1993 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов

Милчо Костов

Цанко Хаджистойчев

Станислав Димитров

Николай Павлов

Теодор Чипев

Милена Жабинска

Любен Корнезов

Пенчо Пенев

Александър Арабаджиев

при участието на секретар-протоколчика Росица Топалова разгледа в закрито заседание на 3 декември 1993 г. конституционно дело № 19/1993 г., докладвано от съдията Милчо Костов.

Конституционният съд е сезиран от 52-ма народни представители от 36-о Народно събрание на основание чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията с искане за тълкуване на:

а) конституционната норма на чл. 117, ал. 3, съгласно която "Съдебната власт има самостоятелен бюджет"; във връзка с това са поставени и някои по-конкретни въпроси: от къде идат приходите по бюджета на съдебната власт, кой се разпорежда с тези приходи и пр.;

б) Глава шеста на Конституцията, като се отговори по-конкретно на въпроса "Е ли Конституционният съд институция в рамките на съдебната власт".

С определение от 7 октомври 1993 г. Конституционният съд конституира като заинтересувани страни по това дело Председателството на Народното събрание, Министерския съвет, Министерството на правосъдието, Министерството на финансите, Висшия съдебен съвет, главния прокурор, Върховния съд и Националната следствена служба. На предявителите на искането Конституционният съд указа да дадат някои допълнителни пояснения и уточнения. Това указание беше изпълнено и на Конституционния съд бяха изпратени с писмо от 18 октомври 1993 г. изяснения и уточнения на първоначалното искане.

Както първоначалното искане, така и допълнителните уточнения и изяснения от предявителите на искането бяха изпратени на всички заинтересувани страни.

По първия въпрос - относно тълкуването на чл. 117, ал. 3 от Конституцията становищата на заинтересуваните страни съвпадат в своето основно съдържание. Това е и становището на Конституционния съд, развито в мотивите на решение № 3 от 3 април 1992 г. (ДВ, бр. 30/1992 г.).

Конституционният съд прие, че е допустимо тълкуване на този конституционен текст (чл. 117, ал. 3), тъй като изразеното по-рано становище се съдържа в мотивите на решение, с което съдът се е произнесъл по оспорена конституционност на закон. Сега Конституционният съд е сезиран да формулира становище в самостоятелен тълкувателен диспозитив.

Другите въпроси, които са свързани с искането за тълкуване на чл. 117, ал. 3 от Конституцията (относно приходите по бюджета на съдебната власт и относно разпоредителите с бюджетните кредити) се решават в

бюджетното законодателство, а не чрез конституционни текстове, респ. чрез тяхното тълкуване.

По искането за тълкуване на "Глава шеста от Конституцията досежно институциите на съдебната власт" (цит. искането на народните представители) Конституционният съд счита, че трябва да съсредоточи своята тълкувателна дейност по поставения основен въпрос: "Е ли Конституционният съд институция в рамките на съдебната власт".

Въз основа на изложеното Конституционният съд на основание чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията

ОПРЕДЕЛИ

Допуска за разглеждане искането за тълкуване на чл. 117, ал. 3 на Конституцията, предявено от 52-ма народни представители от 36-о Народно събрание, относно самостоятелния бюджет на съдебната власт.

Допуска за разглеждане искането за тълкуване предявено от същите народни представители на Глава шеста на Конституцията в рамките на конкретно поставения въпрос дали Конституционният съд е институция в системата на съдебната власт.

Председател: Асен Манов